

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Serapione, & quae eius extant monumentis. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Vide So-
cratē li.
7. fo. 275
4. & fo.
278. a.

rapiebat) vt ecclesiae gubernacula denuo susciperet, ve-
hementer rogatus est. Et cum Narcissus non amplius
propter ingrauescentem aetatem ministerio praesse pos-
set, Alexander, de quo supra locuti sumus, alterius
ecclesiae episcopus diuina prouidentia per reuelatione,
quae noctu ipsi secundum quietem apparuisset, vt cum
Narcisso in ministerio ecclesiae fungendo coniungeretur,
acceritus est. Vnde Alexandrum, cum tanquam
diuino quodam oraculo ex Cappadocum regione, vbi
primum in episcopatus gradu fuisset locatus, Hieroso-
lymam tum voti, tum locorum visendorum causa con-
tenderet, illius ecclesiae fratres eum excipiunt benignis-
sime, & non amplius domum reuerti permittunt: idque
propter aliam reuelationem, ipsis itidem noctu visam:
quae quidem, voce euidentissima profusa, eis, qui erant
inter illos ob virtutem spectatissimi, perspicue significa-
uit, vt extra portas ciuitatis egressi, eum episcopum
admitterent, qui ipsis a Deo ante designatus erat.
Quo ad hunc modum gesto, Hierosolymitani commu-
ni episcoporum consensu, qui finitimas ecclesias procur-
rabant, necessariò illum apud se manere coegerunt. Idè
ipse Alexander in suis epistolis, quas ad Antinoitas scrip-
psit, quaeq; adhuc apud nos extant, Narcissi collegae sui
in praefectura ecclesiae Hierosolymitanæ gerenda men-
tionem facit, ista in extrema illa epistola ad verbu scri-
bens. Salutat vos Narcissus, qui hic ante me episcopatus
locum occupauit, & centum iam & sedecim annos præ-
tergressus, mecum in eodem ministerio, quorundam præ-
cibus coniunctus fuit: qui obsecrat vos, vt idem mecum
sentiatis, eademque sitis voluntate. Atq; hæc isto modo.

De Serapione, & quæ eius extant monumentis.

CAP. X.

Ecclesiae Antiochenæ, Serapione morte confopito,
episcopatum capessit Asclepiades: qui persecutio-
nis tempore, ob constantem fidei confessionem
multum laudis & gloriae adeptus est. Cuius in episcopa-
tum ordinationis, Alexander ad Antiochenos scribens,

ita ferè meminit. Alexander seruus Domini, & vinctus,
 Iesu Christi beatæ Antiochenorum ecclesiæ in do-
 mino S. mihi audienti Asclepiadem, virum propter fi-
 dei amplitudinem ad ministerium accommodatissimū,
 sanctæ quæ apud vos est, ecclesiæ episcopatum diuina
 prouidentia obtinuisse, Dominus vincula mea, dum in
 carcere conclusus tenebar, mitiora leuioraque reddi-
 dit. Hanc autem epistolam per Clementem se misisse
 significat, in fine illius scribens ad hunc modum. Ista
 literas domini mei fratres, per beatum Clementem pres-
 byterum, virum virtute & probitate eximium, ad vos
 misi: quem & cognoscitis, & melius cognoscetis. Qui
 singulari Domini prouidentia, & clementiæ obtutu huc
 aduentas, ecclesiam Christi tum stabilivit, tum adauxit.
 Quanquam Serapionis in scribendo industriæ & vigi-
 liarum, alia credibile est apud alios conseruata esse mo-
 numenta, sola tamen ea ad nos peruenerunt, quæ con-
 tra Doninum quendam, qui persecutionis tempore à fi-
 de in Christum excidisset, seque ad Iudaicam supersti-
 tionem translulisset, scripta fuerunt, & ad Pontium &
 Carinum, ecclesiasticos viros missa: atque certæ quæ-
 dam ad alios epistolæ. Alius est liber ab eo confectus,
 de euangelio, quod secundum Petrum dicitur: quem
 quidem elucubravit, quò ea, quæ in eo erant, falso com-
 memorata, penitus refellerit, idque propter certos fra-
 tres, qui in ecclesia Rossensi illius euangelij simu-
 latione, ad alienas doctrinas, & à fide discrepantes
 se applicuissent: ex quo quidem libro pauca verba, qui-
 bus suam de eo euangelio sententiam exponit, commo-
 de citare non fuerit ab instituto alienum. Nos enim
 fratres, & Petri & aliorum Apostolorum doctrinam re-
 cipimus, sicut & Christi: sed libros quosdam eorum no-
 minibus falso inscriptos, vtpote eius rei satis experti,
 omnino repudiamus: idque pro certo cognoscentes,
 nos eiusmodi non aliquando ab illis accepisse. Ego
 enim cum essem apud vos, purabam certe omnes re-
 ctæ fidei penitus addictos fuisse. Librum idcirco, quî
 Petri euangelium inscribatur, mihi ab illis oblatum,
 cum minime perlegissem, equidem dicebam: quòd si,
 Q. quia

*Aliàs Dō
 ninum.*

EVSEBII HISTORIAE

quia hoc euangelium inter vos non legatur, animo & voluntate dissideatis, legatur quidem. Verum cum iam intelligam, illos occasione ex iis, quæ ipse tum dicebam, arrepta, in erroris cuiusdam latebras irrepsisse, ad vos denuo venire maturabo. Quare fratres breui me expectatote. Nos autem fratres, minime nescij cuiusnam erroris & sectæ auctor fuerit Marcianus, & quo pacto, dum ea, quæ loquebatur, non intellexit, sibi ipsi repugnauerit (quæ plane ex his, quæ ad vos scripta sunt, facile discetis) simul ac à quibusdam, qui hoc ipsum euangelium vsurpant, hoc est, ab his, qui ex eo primum suum duxerunt errorem, quos appellamus *δοκτοῦς*, id est opinatores (complures enim & variæ sunt eorum disciplinæ, sensus & sententiæ) sciscitati effemus, poteramus facile animaduertere nonnullas illius euangelij sententias, cum vero recto quæ seruatoris verbo consentientes esse, alias autem ab eo diuersas discrepantesque: quas hic vestris tanquam oculis ad contemplandum subiecimus. Atque de Serapione hæcenus.

*De Clementis operibus & scripturis,
quas ille commemorat.*

CAP. XI.

Clementis omnes octo libri *συνατάξις*, id est, varie contexti, apud nos integri seruantur. quos tali inscriptione donauit. Titi Flauij Clementis commentarij *συνατάξις*, hoc est varia ratione contexti, qui multiplicem veræ ac diuinæ Philosophiæ cognitionem complectuntur. Totidem etiam libri sunt ab eo editi, qui *ὑποτυπώσεις*, id est, informationes inscribuntur: in quibus Pantænū, doctorem & magistrū suum nominatim memorat, cum commentarios eius in sacras literas recensendo, tum traditiones etiam explanando. Est eius liber ad Gentiles hortatorius. Tres item qui inscribuntur, pædagogus. Alius cuius titulus sic habet. Quisnam diues ille sit, qui saluetur. De paschate liber vnus. Disputationes de ieiunio. Liber obrectationis. Est præterea liber eius hortatorius ad patientiam. Alius ad nuper

Sic Hieronymus in catalogo.